

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 28 gusht 2015
Nr. ref.: RK 828/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI167/14

Parashtrues

**NTP Unio Commerce,
Zelqif Berisha, pronar**

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës
së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me
Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-13-0045-A0001, të 26 qershorit
2014**

GJKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare, dhe
Bekim Sejdiu, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues i kërkesës është NTP Unio Commerce, me seli në komunën e Hanit të Elezit, me pronar z. Zelqif Berisha. Parashtruesi i kërkesës përfaqësohet nga z. Alexander Borg Olivier, avokat në Prishtinë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit i DHPGJS-së), AC-I-13-0045-A0001, të 26 qershorit 2014, me të cilin vërtetohet Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së), C-I-12-0042, të 20 marsit 2013.
3. Aktgjykimi i kontestuar i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 14 korrik 2014.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të kontestuar me të cilin pretendohet të jenë shkelur të drejtat e parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 3 [Barazia para Ligjit], me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], me nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], me nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] në lidhje me nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] dhe me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe të drejtave të tij të garantuara me nenin 6 [E Drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut [në tekstin e mëtejme: KEDNJ] dhe me nenin 1 [Mbrojtja e Pronës] të Protokollit Nr. 1 të KEDNJ-së.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenet 113.7 dhe 21.4 të Kushtetutës dhe në nenet 29 dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 14 nëntor 2014, parashtruesi dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 24 nëntor 2014, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Kadri Kryeziu gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Ivan Čukalović.
8. Më 26 nëntor 2014, Gjykata informoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës DHPGJS-së dhe Agjencisë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: AKP).

9. Më 8 dhjetor 2014, Gjykata vendosi ta refuzojë kërkesën për Masë të përkohshme (Shih Vendimin për Masë të përkohshme KI167/14, të publikuar më 17 dhjetor 2014).
10. Më 9 dhjetor 2014, Gjykata ua dërgoi nga një kopje të kësaj kërkesë për informacion parashtruesve të kërkesës në rastin KI168/14, ku kontestohet Aktgjykimi i Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, AC-I-13-0045-A0001, i 26 qershorit 2014.
11. Më 2 shkurt 2015, parashtruesi i kërkesës dorëzoi një kopje të kërkesës urgjente, të cilën ai e kishte dorëzuar në DHPGJS, duke kërkuar "[...] të urdhërojë menjëherë pezullimin e të gjitha veprimeve në procedurën për likuidim derisa Gjykata Kushtetuese e Kosovës të nxjerrë Aktgjykimin e saj në rastin lidhur me Ndërmarrjen e Re Hoteli Grand Prishtinë".
12. Më 26 qershor 2015, me Vendimin e Kryetares së Gjykatës, gjyqtari Ivan Čukalović u caktua gjyqtar raportues në vend të gjyqtarit Kadri Kryeziu, mandati i të cilit si gjyqtar i Gjykatës Kushtetuese ka përfunduar më 26 qershor 2015.
13. Më 26 qershor 2015, me Vendimin e Kryetares së Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi u caktua anëtare e Kolegjit shqyrtues, në vend të Enver Hasanit, mandati i të cilit si gjyqtar i Gjykatës Kushtetuese ka përfunduar më 26 qershor 2015.
14. Më 6 korrik 2015, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë ta deklarojë kërkesën të papranueshme.

Përmbledhja e fakteve

15. Në vitin 2005, Agjencia Kosovare e Mirëbesimit (në tekstin e mëtejme: AKM), inicioi një "Spin Off Special" të shitjes, përmes privatizimit, të objekteve të Hotelit Grand në Prishtinë.
16. Pas përfundimit të procesit të ofertimit, kontrollit të historikut dhe çështjes gjyqësore në Dhomën e Posaçme, AKM-ja kishte shpallur parashtruesin e kërkesës si ofertuesin fitues.
17. Më 10 gusht 2006, AKM-ja lidhi kontratë me parashtruesin e kërkesës për t'i shitur këtij tërë kapitalin aksionar të Ndërmarrjes së Re Hoteli Grand SHPK (në tekstin e mëtejme: Hoteli Grand). Si rrjedhojë, aksionet ishin regjistruar në Ministrinë e Tregtisë dhe Industrisë në emër të NTP Unio Commerce.
18. Kontrata e lidhur ndërmjet AKM-së dhe parashtruesit të kërkesës detyronte parashtruesin që të përmbushë disa kushte të caktuara, të parapara në Marrëveshjen e zotimeve. Ndër ato kushte ishin zotimet për të realizuar investime të caktuara financiare në ndërtesën e Hotelit Grand dhe për të punësuar një numër të caktuar punëtorësh brenda një afati të caktuar kohor. Mospërmbushja e këtyre

obligimeve mund të rezultonte në tërheqjen e aksioneve nga parashtruesi i kërkesës.

19. Më 31 maj 2012, Bordi i Drejtorëve të AKP-së, si pasardhëse ligjore e AKM-së, vërtetoi se parashtruesi i kërkesës nuk kishte vepruar në përputhje të plotë me zotimet për investime dhe punësim, që ishin përcaktuar në Marrëveshjen e zotimeve. Prandaj, AKP-ja njëzëri vendosi ta ushtrojë tërheqjen e të gjitha aksioneve dhe kështu i tërhoqi të gjitha aksionet në Ndërmarrjen e Re Hotelit Grand SHPK që ishin blerë nga parashtruesi i kërkesës.
20. Si rezultat i këtij vendimi të Bordit të Drejtorëve të AKP-së, aksionet dhe objektet e Hotelit Grand kanë kaluar në administrimin e AKP-së.
21. Më 8 qershor 2012, parashtruesi i kërkesës parashtrroi padi në Kolegjin e Specializuar të DHPGJS-së. Parashtruesi po ashtu parashtrroi kërkesë për Masë të përkohshme, duke kërkuar nga Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së ta ndalojë AKP-në nga tjetërsimi i aksioneve të Hotelit Grand te palët e treta deri në marrjen e vendimit përfundimtar përkitazi me meritat e padisë së tij.
22. Në padinë e tij, parashtruesi i kërkesës kontestoi vlefshmërinë e Vendimit të Bordit të Drejtorëve të AKP-së, të 31 majit 2012, për të ushtruar opsionin e tërheqjes së aksioneve të Hotelit Grand. Në këtë drejtim, parashtruesi i kërkesës konstatoi që *“konform nenit 6.2 të Marrëveshjes së Zotimeve, tërheqja e aksioneve ushtrohet vetëm me udhëzime me shkrim të Autoritetit Ushtrues dhe se konform nenit 1 të Marrëveshjes së Zotimeve, lidhur me definicionin 'Autoritet Ushtrues' në rast se Përfaqësuesi Special i Sekretarit të Përgjithshëm (PSSP) më nuk ekziston, ai do të zëvendësohet me një tribunal arbitrar, i formuar në pajtim me procedurat e parashtruara në piken 9.3.2 (b) të Marrëveshjes”*.
23. Më 29 qershor 2012, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së (Aktvendimi, C-I-12-0042), refuzoi kërkesën për Masë të përkohshme, duke arsyetuar se për rastin në fjalë nuk kishte asnjë indikacion se mund të shkaktohej ndonjë dëm i menjëhershëm dhe i pariparueshëm dhe i cili nuk mund të zhdëmtohej në mënyrë të arsyeshme dhe me anë të një kompensimi financiar.
24. Si rezultat i ankesës së parashtruesit ndaj refuzimit të Masës së përkohshme, më 27 shtator 2012, Kolegji i Apelit të DHPGJS-së (Aktvendimi, AC-I-12-0042), e pranoi ankesën e parashtruesit si pjesërisht të bazuar dhe vendosi: *“AKP-së i ndalohet tjetërsimi i aksioneve të New Co Hotel Grand tek palët e treta, deri në vendimin përfundimtar mbi meritat e padisë”*.
25. Më 20 mars 2013, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së (Aktgjykimi, C-I-12-0042, i 20 marsit 2013), refuzoi padinë e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar, duke arsyetuar se shkeljet e Marrëveshjes për zotime nga parashtruesi i kërkesës ishin të rënda dhe se vendimi i AKP-së për të ushtruar tërheqjen e aksioneve të Hotelit Grand ishte i vlefshëm.

26. Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së më tej konstatoi se AKP-ja, në bazë të Ligjit Nr. 04/L-034 për Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Ligji i AKP-së), me të drejtë ktheu mbrapsht shitjen, duke ushtruar opsionin e tërheqjes së aksioneve dhe se Ligji i AKP-së, i cili zëvendëson Agjencinë Kosovare të Mirëbesimit me AKP-në, është ligj i vlefshëm i Kosovës.
27. Parashtruesi ushtroi ankesë në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së për shkak të shkeljeve thelbësore të procedurës, të vlerësimit të gabuar të fakteve dhe të interpretimit të gabuar të së drejtës materiale.
28. Parashtruesi i kërkesës në veçanti theksoi: “[...] konform nenit 6.2 të Marrëveshjes së Zotimeve, tërheqja e aksioneve ushtrohet vetëm me udhëzime me shkrim të Autoritetit Ushtrues dhe se konform nenit 1 të Marrëveshjes së Zotimeve, lidhur me definicionin 'Autoritet Ushtrues' në rast se Përfaqësuesi Special i Sekretarit të Përgjithshëm (PSSP) më nuk ekziston, ai do të zëvendësohet me një tribunal arbitrar, i formuar në pajtim me procedurat e parashtruara në piken 9.3.2 (b) të Marrëveshjes. Padiësi thekson se kontrata qartazi i referohet një tribunali të pavarur dhe të paanshëm, i cili do të vendose se nëse palet i kanë përmbushur obligimet e tyre kontraktuese. Padiësi, më tej thotë se Agjencia Kosovare e Privatizimit (AKP) si pasardhëse ligjore e AKM-së ka të drejtë vetëm të kërkojë nga Autoriteti Ushtrues lejen për ta ushtruar tërheqjen e aksioneve dhe jo edhe tërheqjen e shitjes. me vendim të njëanshëm. I njëjti do të parashikohet edhe në 'Letrën për autorizim të transferit të Pronësisë së Aksioneve', të nënshkruar nga padiësi”.
29. Më 26 qershor 2014, Kolegji i Apelit të DHPGJS-së refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit dhe vërtetoi Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së (C-I-12-0042, e 20 marsit 2013).
30. Në aktgjykimin e tij, Kolegji i Apelit të DHPGJS-së konstatoi se të gjitha argumentet e paraqitura në ankesë ishin shqyrtuar mirë nga Kolegji i Specializuar dhe me të drejtë ishte refuzuar padia e parashtruesit të kërkesës.
31. Lidhur me pohimin e parashtruesit të kërkesës se “në rast se Përfaqësuesi Special i Sekretarit të Përgjithshëm (PSSP) më nuk ekziston, ai do të zëvendësohet me një tribunal arbitrar, i formuar në pajtim me procedurat e parashtruara në piken 9.3.2 (b) të Marrëveshjes”, Kolegji i Ankesave konstatoi si në vijim:

“Bordi i Drejtorëve të së paditurës në mënyrë të vlefshme ka mundur që të lëshojë tërheqjen e aksioneve. Nuk ka pasur nevojë për udhëzim me shkrim paraprak nga ana e PSSP siç është e parashkruar me anë të nenit 6.2 të Marrëveshjes së Zotimeve dhe nuk ka pasur nevojë gjithashtu as për arbitrazh paraprak. Të dyja kushtet janë shfuqizuar me anë të nenit 31 të Ligjit mbi AKP-në. Autoriteti i PSSP-së është transferuar me anë të Ligjit tek Bordi i Drejtorëve i të paditurës. Është e vërtetë se me anë të nenit 31 të Ligjit mbi AKP-në detyrat dhe të drejtat kontraktuale të palëve, të cilat dalin nga Marrëveshja e Zotimit, kanë ndryshuar. Padiësi e humb rastin që PSSP të mos

udhëzojë një tërheqje të aksioneve dhe gjithashtu e humb të drejtën që të hyjë në arbitrazh në lëndën, ku PSSP nuk ekziston më apo - siç doli të jetë, nuk ekziston më me kapacitetet ekzekutive të cilat i kishte në kohën e lidhjes së kësaj marrëveshje.”

32. Rrjedhimisht, Kolegji i Apelit i DHPGJS-së konkludoi si në vijim:

“[...] Kolegji i Ankesave konsideron se paditësi nuk i ka plotësuar substancialisht kushtet e përcaktuar me marrëveshjen e zotimeve, dhe mos plotësimi i tyre është e qartë së paraqet shkelje të madhe të obligimeve kontraktuale të marrëveshjes (që është parakusht për vendimin refuzues), dhe këtu nuk ka pasur asnjë kundërshtim të argumentuar, as të vetë paditësit. Nga shkresat e lëndës kolegji i Ankesave gjeti se kishte disa parashtrës nga e paditura që ia dërgonte paditësit duke ia tërhequr vërejtjen për kalimin e afateve për përmbushje të obligimeve, madje kishte edhe penallti për këtë dështime, megjithatë, paditësi nuk ka arritur që t'i plotësojë zotimet e marra me Marrëveshje”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

33. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së (AC-I-13-0045-A0001, i 26 qershorit), me të cilin vërtetohet Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar të DHPGJS (C-I-12-0042, i 20 marsit 2013) ka shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutë, përkatësisht nenin 3 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] në lidhje me nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], si dhe të drejtat të tij garantuara me nenin 6 [E Drejta për një proces të rregullt] dhe me nenin 1 [Mbrojtja e Pronës] të Protokollit Nr. 1 të KEDNJ-së.

34. Në këtë drejtim, pretendimet e parashtruesit të kërkesës duhet të ndahen si në vijim:

- Pretendimet lidhur me shkeljen e parimit të barazisë;
- Pretendimet lidhur me shkeljen e mbrojtjes së pronës; dhe
- Pretendimet lidhur me shkeljen e të drejtës për gjykim të drejtë.

Pretendimet lidhur me shkeljen e parimit të barazisë

35. Parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të nenit 3 [Barazia para Ligjit] të Kushtetutës.

36. Në këtë drejtim, parashtruesi argumenton se parimi i barazisë ishte shkelur për shkak të trajtimit të pabarabartë të parashtruesit të kërkesës në procedurën në DHPGJS, gjykimin përtej fushëveprimit të padisë së parashtruesit nga ana e DHPGJS-së dhe aplikimit të Ligjit të AKP-së nga ana e DHPGJS-së.

37. Fillimisht, parashtruesi i kërkesës pretendon se DHPGJS-ja lejoi AKP-në, si të paditur në procedurë, që të paraqesë prova dhe argumente, në mënyrë që të arsyetojë vendimin e saj për të tërhequr pronësinë e parashtruesit mbi Hotelin Grand. Parashtruesi i kërkesës konsideron se, me këtë, DHPGJS-ja kishte dëmtuar pozitën e tij dhe në këtë mënyrë pretendohet se ai ishte vënë në pozitë të pafavorshme. Prandaj, parashtruesi i kërkesës konkludon se DHPGJS-ja kishte shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 3 të Kushtetutës.
38. Së dyti, parashtruesi i kërkesës pretendon se DHPGJS-ja tejkaloj fushëveprimin e padisë së parashtruesit të kërkesës dhe i ishte përgjigjur pretendimeve të AKP-së si e paditur, që konkludonte se parashtruesi i kërkesës kishte bërë shkelje të rëndë të zotimeve. Parashtruesi i kërkesës më tej pretendoi se DHPGJS-ja kishte gjykuar rastin pa i dhënë parashtruesit mundësi të barabartë që të adresojë faktet dhe pretendimet e bëra nga AKP-ja. Prandaj, parashtruesi i kërkesës konkludon se DHPGJS-ja kishte shkelur parimin e barazisë.
39. Së treti, parashtruesi i kërkesës pretendon se, me anë të Ligjit, AKP-ja kishte transformuar veten nga një palë në kontratë në Autoritetin Ushtrues, i cili autorizoi tërheqjen e pronësisë së Hotelit Grand. Parashtruesi i kërkesës pranon se zëvendësimi i Përfaqësuesit Special të Sekretarit të Përgjithshëm (në tekstin e mëtejshëm: PSSP) me Bordin e Drejtorëve të AKP-së është në përputhje me parimet e shtetit të së drejtës, të mishëruar në Kushtetutë. Megjithatë, parashtruesi pretendon që, në qoftë se “[...] zëvendësimi është aplikuar për kontratat e AKP-së, dhe zbatohet në mënyrë retroaktive në një mënyrë që i jep njëherë palë kontraktuese fuqi të njëanshme të bëjë të pavlefshëm një element thelbësor të kontratës, atëherë kjo do të shkelte Kushtetutën”.

Pretendimet lidhur me shkeljen e mbrojtjes së pronës, siç garantohet me nenin 46 të Kushtetutës dhe me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së

40. Parashtruesi i kërkesës gjerësisht citon praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ) dhe argumenton se aktgjykimi i kontestuar përbën shkelje “[...] të mbrojtjes që i jepet parashtruesit me nenin 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së dhe të nenit 46 të Kushtetutës së Kosovës [...]”.
41. Në këtë drejtim, parashtruesi i kërkesës argumenton se AKP-ja, duke vepruar si agjenci e Qeverisë, “[...] në mënyrë të paligjshme dhe pa një proces të rregullt ka marrë pronësinë dhe posedimin e kësaj prone nga pronari privat, me vetëm një kompensim nominal dhe pa asnjë procedurë gjyqësore”.

Pretendimet lidhur me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së

42. Parashtruesi i kërkesës pretendon se trajtimi i pabarabartë nga DHPGJS-ja, gjykimi përtej fushëveprimit të padisë së parashtruesit, zbatimi dhe interpretimi i

Ligjit të AKP-së dhe ndërhyrja e paligjshme në zotërimet e parashtruesit “[...] kanë shkelur gjithashtu, në mënyra të ndryshme specifike, të drejtat e tij themelore siç parashikohen me dispozitat e nenit 6 të KEDNJ-së dhe nenit 31 të Kushtetutës së Kosovës”.

43. Parashtruesi i kërkesës pretendon se trajtimi i pabarabartë lidhet me trajtimin e padrejtë gjatë procedurës në DHPGJS dhe, si i tillë, *“pabarazia e armëve në vetvete krijon shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së pasi ajo krijon një paragjykim ndaj njëres prej palëve, në këtë rast, parashtruesit të kërkesës”*.
44. Parashtruesi i kërkesës pretendon se DHPGJS-ja ka detyrim ligjor për t’u dhënë palëve në procedurë mundësi të barabarta që të paraqesin të gjitha provat e tyre dhe të mbrojnë çështjen e tyre. Prandaj, sipas parashtruesit të kërkesës, atij nuk i është ofruar një proces i drejtë dhe i paanshëm, si dhe një mundësi për ta paraqitur rastin e tij.
45. Parashtruesi i kërkesës shpjegon se kërkesa e tij specifike për gjykim nga DHPGJS-ja, përtej padisë së parashtruesit të kërkesës, ishte si në vijim: *“Zelqif Berisha me biznes si NTP ‘Unio Commerce’ (Blerësi) konteston Vendimin e Bordit të Drejtorëve të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (AKP), të 31 majit 2012 ‘për të ushtruar opsionin e tërheqjes së aksioneve’ në stoqet e aksioneve të Ndërmarrjes së Re Hotelit Grand SHPK. Paditësi kërkon një Aktgjykim nga Dhoma e Posaçme, me të cilin do të shpallë se vendimi i Bordit është i paligjshëm si ultra vires”*.
46. Parashtruesi i kërkesës konsideron se fushëveprimi i padisë së tij ishte kufizuar dhe se DHPGJS-së i ishte kërkuar të përgjigjet në një çështje procedurale të një rëndësie themelore. Rrjedhimisht, parashtruesi argumenton se ka pasur shkelje të së drejtës së tij të garantuar me nenin 6 të KEDNJ-së, sepse DHPGJS-ja “[...] adresoi çështjen e paraqitur vetëm shkarazi, dhe pastaj shkoi përtej çështjes para saj, që ta miratojë veprimin e AKP-së sikur AKP-ja të ishte Autoriteti Ushtrues”.
47. Parashtruesi më tej pretendon se Bordi i Drejtorëve i AKP-së, duke marrë rolin e Autoritetit Ushtrues në bazë të Ligjit të ri për AKP-në, ndryshoi në mënyrë të njëanshme parametrat e marrëveshjes duke e tërhequr pronësinë e Hotelit Grand.
48. Në këtë drejtim, parashtruesi pretendon se janë shkelur parimet e drejtësisë dhe të paanshmërisë, të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNJ-së, sepse *“veprimi i Trupit gjykues e ka privuar paditësin nga e drejta kontraktuale për të pasur një agjent të pavarur për vlerësimin e fakteve, objektivisht dhe në mënyrë të paanshme dhe pastaj të vendosë për shpronësimin (Opsioni i tërheqjes të aksioneve) para se të veprojë agjencia qeveritare (AKP-ja)”*.
49. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës argumenton se shkelja e nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së në mënyrë implicite shkakton shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së, sepse ai “[...] kurrë nuk i kishte pasur faktet për të

cilat ishte ankuar, fakte që lidhen me pronën e tij që ishte hetuar me forcë, në mënyrë të njëanshme dhe gjyqësisht të paligjshme”.

50. Në fund, parashtruesi i kërkesës përfundon duke kërkuar që Gjykata t'i anulojë aktgjykimet e Dhomës së Specializuar të DHPGJS-së (CI-12-0042, të 20 marsit 2013) dhe atë të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së (AC-I-13-0045-A0001, të 26 qershorit 2014).

Dispozita përkatëse e Ligjit për Agjencinë Kosovare të Privatizimit, nr. 04/L-034

Neni 31 [Ligji në fuqi]

“1. Ky ligj mbisundon çdo dispozitë tjetër të së drejtës në Kosovë që është në kundërshtim me të. Pa paragjykim ndaj aplikimit të përgjithshëm të fjalisë së mëparshme, parashihet në mënyrë specifike që Ligji për Procedurën Administrative nuk do të vlejë:

1.1. për çfarëdo veprimi të ndërmarrë nga Agjencia sipas autorizimeve të këtij ligji lidhur me privatizimin, likuidimin, shitjen, transferimin, restrukturimin, riorganizimin apo mënyrat tjera të zgjidhjes së një ndërmarrje, korporate apo asetit, dhe

1.2. për trajtimin dhe përcaktimin nga Agjencia të autoritetit të likuidimit të çfarëdo pretendimi apo interesi të bërë apo të pohuar nga cilido person si kreditor apo pronar i supozuar.

2. Me këtë ligj shfuqizohet Ligji Nr. 03/L-067, “për Agjencinë Kosovare të Privatizimit”.

3. Agjencia merr përsipër të gjitha asetet dhe detyrimet të cilat ajo ose paraardhësja e saj i ka mbajtur, fituar apo shkaktuar sipas Rregullores së UNMIK-ut 2002/12. Bordi dhe menaxhmenti i Agjencisë i përmbushin të gjitha përgjegjësitë e cilitdo Bordi ose menaxhmenti paraardhës të emëruar sipas Rregullores së UNMIK-ut 2002/12.

4. Pa paragjykim ndaj fushëveprimit të përgjithshëm të paragrafit të mëparshëm apo paragrafit 2. të nenit 3 të këtij ligji, parashihet në mënyrë specifike që Agjencia është trashëgimtarja ligjore dhe ekskluzive e cilësdo apo të gjitha të drejtave dhe obligimeve të AKM-së që janë specifikuar apo kanë dalë në lidhje me ndonjë kontratë që është ekzekutuar më parë nga AKM-ja dhe një apo më shumë palë të treta që si objekt kryesor të tyre kanë pasur menaxhimin, operimin, shitjen, transferimin, likuidimin apo ndonjë mënyrë tjetër të disponimit me ndërmarrjen, korporatën, asetin apo çfarëdo interesi në cilëndo nga këto. Çdo referim i kontratave të tilla në AKM do të interpretohet në mënyrë përfundimtare se nënkupton Agjencinë. Çdo referim i kontratave të tilla në Përfaqësuesin Special të Sekretarit të Përgjithshëm do të interpretohet në mënyrë përfundimtare se nënkupton Bordin e Agjencisë. Nëse kontrata përmban një apo më tepër dispozita që specifikojnë që kontrata bazohet në ndonjë ligj të ndonjë shteti të huaj:

- 4.1. as ajo dispozitë e as ai ligj i shtetit të huaj nuk përdoret, interpretohet apo zbatohet në mënyrë të tillë që të shmangë apo pakësojë kriteret e paraqitura më lart në këtë paragraf, dhe
- 4.2. ky paragraf nuk interpretohet si paragraf që e bën të vlefshëm apo të pavlefshëm, në tërësi apo pjesërisht, në çfarëdo mënyre, zgjedhjen e ligjit të specifikuar në atë dispozitë; vlefshmëria apo pavlefshmëria përcaktohet në pajtim me rregullat e aplikueshme të së drejtës ndërkombëtare private.
5. Drejtorët e Bordit të emëruar nga PCN sipas nenit 12, paragrafi 3. do të vazhdojnë të qëndrojnë në pozitë e tyre edhe pas përfundimit të mandatit të PCN dhe do të kompensohen nga të ardhurat e dedikuara të AKP-së përveç nëse vendoset ndryshe nga PCN para përfundimit të mandatit të tij.

Pranueshmëria e kërkesës

51. Së pari, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
52. Gjykata merr parasysh nenin 48 të Ligjit, i cili parasheh:
- “Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.*
53. Gjykata i referohet edhe rregullit 36 të Rregullores së punës, i cili përcakton:
- “(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:*
- (d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.*
- (2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:*
- (a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie, ose*
- (b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, ose*
- (c) Gjykata gjen që parashtruesi nuk është subjekt i ndonjë shkeljeje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë; ose*
- (d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*
54. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon që Aktgjykimi i Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së (AC-I-13-0045-A0001, i 26 qershorit 2014), me të cilin vërtetohet Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së (C-I-12-0042, i 20

marsit 2013) ka shkelur parimin e barazisë, të drejtën në pronë dhe të drejtën e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm.

Pretendimet lidhur me shkeljen e parimit të barazisë

55. Parashtruesi i kërkesës pohon se aktgjykimet e kontestuar të DHPGJS-së kanë shkelur parimin e barazisë, të garantuar me nenin 3 të Kushtetutës.
56. Në këtë drejtim, parashtruesi i kërkesës pretendon se ai ishte trajtuar në mënyrë të pabarabartë, se DHPGJS-ja gjykoj përtej fushëveprimit të padisë së parashtruesit të kërkesës dhe aplikoi në mënyrë të gabueshme Ligjin për AKP-në.
57. Së pari, parashtruesi i kërkesës pretendon se ai ishte trajtuar në mënyrë të pabarabartë në procedurë nga DHPGJS-ja, sepse DHPGJS-ja lejoi AKP-në, si të paditur në procedurë, të paraqesë prova dhe argumente, në mënyrë që ta arsyetojë vendimin e saj për të tërhequr pronësinë e parashtruesit mbi Hotelin Grand. Prandaj, sipas parashtruesit të kërkesës, AKP-ja kishte dëmtuar pozitën e tij dhe në këtë mënyrë ai ishte vënë në pozitë të pafavorshme.
58. Gjykata vëren se Kolegji i Apelit të DHPGJS-në në aktgjykimin e tij konstatoi që:

“Ndryshimi i ligjit nuk nënkupton se e paditura, si palë në një marrëveshje zotimi dhe e paraparë për të qenë në cilësinë e një pale në një arbitrazh të mundshëm, ndryshon në pozitën e një gjyqtari në lëndën e vetë. E paditura mbetet një palë që ushtron të drejtën e saj për një tërheqje të re të aksioneve. Mbetet e ekspozuar ndaj vlerësimit të pavarur gjyqësor të Dhomës së Posaçme për të vendosur nëse ka vepruar ligjërisht ose jo kur ka vepruar në atë mënyrë”.

59. Së dyti, parashtruesi i kërkesës pretendon se DHPGJS-ja tejkaloi fushëveprimin e padisë së parashtruesit, sepse duke i shqyrtuar pretendimet e AKP-së, si e paditur, DHPGJS-ja konkludoi se parashtruesi i kërkesës kishte bërë shkelje të rëndë të zotimeve.
60. Lidhur me këtë, Gjykata vëren se Kolegji i Apelit të DHPGJS-së arsyetoi aktgjykimin e tij si në vijim:

“Nga kjo që është thënë në ankesë, Kolegji i Ankesave nuk gjen asnjë argument që gjykata të ketë tejkaluar limitet e përcaktuara me padi, sepse ajo ka vendosur vetëm me një pikë të dispozitivit- "Padia refuzohet si e pabazuar", dhe asgjë më tepër. Ankuesi kishte një padi në Dhomën e Posaçme andaj është vendosur konform asaj padie. Sa i përket vlerësimit të Kolegjit të Specializuar se, ' gjykata e vlerëson se shkeljet e paditësit janë të rënda", Kolegji i Ankesave vlerëson se Trupi Gjyqësor nuk i ka tejkaluar kufizimet e tij dhe nuk e ka dhe nuk e ka rënduar paditësin, sepse ai është dashur të vlerësojë nëse paditësi i ka dhënë arsye AKP-së për të nxjerrë tërheqjen e aksioneve për të qenë në gjendje që të gjykojë kërkesën e plotë të paditësit për shpalljen të pavlefshme të

tërheqjes së aksioneve. Pasi që Trupi Gjykses ka ardhur te përfundimi i drejtë se ka qenë brenda kompetencave të AKP-së për të lëshuar tërheqjen e aksioneve pa e konsultuar PSSP-në apo një tribunal arbitrazhi, ai duhej të vendoste nëse performanca e paditësit e ka bërë të nevojshme tërheqjen e aksioneve. Në të kundërtën, ai nuk, do të mund të kishte mundësi të vendoste nëse tërheqja e aksioneve është lëshuar drejtë dhe në këtë mënyrë padia të jetë e pabazuar apo nëse do të duhej ta shpallte të pavlefshëm me rezultatin ku padia do të ishte e suksesshme”.

61. Lidhur me pretendimin e parashtruesit për shkelje të parimit të barazisë, Gjykata konsideron se parashtruesi kishte pasur mundësinë për t'u përballur me akuza në dy instancat e DHPGJS-së dhe, në të vërtetë, ai ushtroi të drejtën e tij, duke parashtruar padinë dhe ankesën e tij në DHPGJS. Përveç kësaj, Gjykata konsideron se arsyetimi i dhënë nga Kolegji i Apelit të DHPGJS-së, në përgjigje ndaj pretendimeve të mësipërme në lidhje me parimin e barazisë, është i arsyetuar dhe i drejtë.
62. Gjykata Kushtetuese nuk mund ta zëvendësojë rolin e gjykatave të rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, GJEDNJ, Aktgjykim i 21 janarit 1999; shih, gjithashtu, rastin KI70/11 të parashtruesve *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
63. Së treti, parashtruesi i kërkesës pohon se Bordi i Drejtorëve të AKP-së, në bazë të Ligjit për AKP-në, mori rolin e Autoritetit Ushtrues, duke autorizuar tërheqjen e pronësisë mbi Hotelin Grand.
64. Lidhur me këtë, Gjykata konsideron se parashtruesi ngre çështje të ligjshmërisë dhe prandaj ajo thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmërisë), që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria).
65. Përveç kësaj, Gjykata vëren se parashtruesi gjithashtu ngre çështjen e përputhshmërisë së Ligjit të AKP-së me Kushtetutën.
66. Në këtë drejtim, parashtruesi i kërkesës nuk është një palë e autorizuar që të ngre çështje në Gjykatën Kushtetuese lidhur me përputhshmërinë e ligjeve me Kushtetutën, ose çështjet e përputhshmërisë kushtetuese të një ligji, kur ato ngrihen në një procedurë gjyqësore. Pajtueshmëria e ligjeve me Kushtetutën, apo çështjet kushtetuese të ngritura në procedurë gjyqësore, janë çështje të cilat janë në juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese, por vetëm nëse ato janë të referuara nga palët e autorizuara, që në këtë rast janë vetëm Kuvendi i Kosovës, Presidenti i Republikës së Kosovës, Qeveria, Avokati i Popullit (neni 113. 2. 1), dhe gjykatat (neni 113.8). (Shih rastin KI118/14, parashtrues i kërkesës: *Raiffeisen Bank Kosovo J.S.C*, Aktvendim për papranueshmëri, i 9 marsit 2015; shih rastin

KO04/11, parashtrues i kërkesës: *Gjykata Supreme e Republikës së Kosovës*, Kërkesë për vlerësim të kushtetutshmërisë së neneve 35, 36, 37 dhe 38 të Ligjit për shpronësimin e pronës së paluajtshme, Nr. 03/L-139, Aktgjykim i 1 marsit 2012; shih rastin KO43/10, parashtrues i kërkesës *LDK-AAK-LDD, Prizren KK*, Aktvendim për papranueshmëri, i 25 tetorit 2011, paragrafët 19-21; dhe shih edhe rastin KI230/13, parashtrues i kërkesës *Tefik Ibrahim*, Aktvendim për papranueshmëri, i 19 majit 2014, paragrafët 25-27).

67. Për arsyet e mësipërme, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkelje të së drejtës së tij për barazi para ligjit, siç garantohet me nenin 3 të Kushtetutës.

Pretendimet lidhur me shkeljen e mbrojtjes së pronës, të garantuar me nenin 46 të Kushtetutës dhe me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së

68. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon se aktgjykimet e kontestuara përbëjnë shkelje të mbrojtjes së pronës, të garantuar me nenin 46 të Kushtetutës dhe me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.
69. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës pretendon se *“Kjo është një shkelje e qartë inter alia e nenit 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së, si dhe të neneve 22, 32, dhe 46 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, përveç që përbën një shkelje të parimeve themelore të sundimit të ligjit [...] AKP-ja, duke vepruar si një agjenci e Qeverisë së Kosovës, në mënyrë të paligjshme dhe pa një proces të rregullt ka marrë pronësinë dhe posedimin e kësaj prone nga pronari privat, me vetëm një kompensim nominal dhe pa asnjë procedurë gjyqësore”*.
70. Lidhur me çështjen e kompensimit, Kolegji i Ankesave i DHPGJS-së në aktgjykimin e tij konstatoi që *“[...] çështja e problemeve gjatë realizimit të zotimeve sipas marrëveshjes, si dhe çështja e kompensimit-kthimit të mjeteve financiare të investuara, duhet të jetë objekt për një procedurë tjetër gjyqësore”*.
71. Në lidhje me këtë, Gjykata pranon se parashtruesi i kërkesës kishte të drejtën në pronë, por humbja e asaj prone ishte legjitime, përkatësisht (a) në përputhje me ligjin; (b) i ka shërbyer një qëllimi legjitim (në interes të publikut); dhe (c) ishte e arsyeshme dhe proporcionale me synimin e kërkuar. Për më tepër, Gjykata vëren se tërheqja e pronësisë mbi aksionet e Hotelit Grand me vendim të Bordit të Drejtorëve të AKP-së është shqyrtuar dhe është vendosur nga DHPGJS-ja. Prandaj, Gjykata konsideron se arsyetimi i dhënë në të dy vendimet e DHPGJS-së është i qartë dhe, pas shqyrtimit të procedurës, Gjykata gjithashtu ka gjetur se procedurat në DHPGJS nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrare (Shih rastin *Shub kundër Lituaniës*, Nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendim i 30 qershorit 2009).
72. Në përfundim, Gjykata konstaton se parashtruesi nuk ka paraqitur asnjë argument bindës për të dëshmuar se shkeljet e pretenduara paraqesin shkelje kushtetuese.

Pretendimet lidhur me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së

73. Siç u theksua më lart, parashtruesi pretendon se trajtimi i pabarabartë nga DHPGJS-ja, gjykimi përtej fushëveprimit të padisë së parashtruesit të kërkesës, zbatimit dhe interpretimit të Ligjit të AKP-së dhe ndërhyrjes së paligjshme në pronat e tij, kanë shkelur në mënyra të ndryshme të drejtën e tij të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNJ-së.
74. Së pari, parashtruesi i kërkesës pretendon se DHPGJS-ja kishte detyrim ligjor që t'u ofrojë palëve në procedurë mundësi të barabarta për të paraqitur dëshmi dhe për ta paraqitur rastin e tyre. Megjithatë, sipas parashtruesit të kërkesës, atij nuk i ishte ofruar një gjykim i drejtë dhe i paanshëm dhe një mundësi për ta paraqitur rastin e tij.
75. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi nuk ka paraqitur ndonjë dëshmi apo argument se si dhe pse ai ishte trajtuar në mënyrë të pabarabartë dhe pse atij nuk i është ofruar një mundësi e arsyeshme për të paraqitur dëshmi dhe për ta paraqitur rastin e tij para DHPGJS-së.
76. Në këtë drejtim, Gjykata rithekson se pakënaqësia me vendimin nuk është e mjaftueshme që parashtruesi i kërkesës të ngre një pretendim bindës për shkelje kushtetuese të së drejtës për gjykim të drejtë. Kur pretendohen shkeljet kushtetuese, parashtruesi duhet të paraqesë argumente bindëse dhe të padiskutueshme për të mbështetur pretendimet e tij, në mënyrë që kërkesa të jetë e bazuar (Shih rastin Nr. KI198/13, parashtrues i kërkesës *Agjencia Kosovare e Privatizimit*, Aktvendim për papranueshmëri, i 13 marsit 2014).
77. Gjykata konsideron se edhe Kolegji i Specializuar, e edhe Kolegji i Apelit të DHPGJS-së, kanë kryer procedurat në mënyrë të drejtë dhe i kanë arsyetuar vendimet e tyre mbi bazën e padisë dhe të ankesës së parashtruesit të kërkesës.
78. Në lidhje me këtë, Gjykata gjithashtu vëren se Kolegji i Specializuar dhe Kolegji i Apelit të DHPGJS-së i kanë arsyetuar vendimet e tyre bazuar në prova edhe në arsyetimin e ofruar nga parashtruesi i kërkesës, në cilësi të paditësit dhe gjithashtu në bazë të provave dhe përgjigjeve ndaj padisë së parashtruar nga AKP-ja, në cilësinë e të paditurës. Bazuar në atë që u tha më sipër, fakti që edhe parashtruesit të kërkesës e edhe AKP-së, që të dyja palë në procedurë në DHPGJS, *"u është dhënë mundësia që të jenë në dijeni dhe të komentojnë të gjitha provat e sjella ose vërtetimet e paraqitura me qëllim të ndikimit në vendimin e gjykatës"* tregon se Kolegji i Specializuar dhe Kolegji i Ankesave i DHPGJS-së i kanë arsyetuar dhe i kanë nxjerrë vendimet e tyre në përputhje me parimet e garantuara me të drejtën për një gjykim kundërshtues (Shih rastin *Vermeulen kundër Belgjikës*, GJEDNJ, nr. 19075/91, Aktgjykim i 20 shkurtit 1996).
79. Së dyti, parashtruesi i kërkesës pretendon se DHPGJS-ja gjykoi përtej fushëveprimit të padisë së parashtruesit. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës

pretendon se fushëveprimi i padisë së tij ishte i kufizuar dhe se DHPGJS-së i është kërkuar të përgjigjet në një pyetje procedurale të një rëndësie themelore, përkatësisht që të përcaktojë se Vendimi i Bordit të Drejtorëve të AKP-së ishte i paligjshëm si *ultra vires*. Në këtë drejtim, parashtruesi pretendon shkelje të të drejtave të tij të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNJ-së, sepse DHPGJS-ja “[...] adresoi çështjen e paraqitur vetëm shkarazi, dhe pastaj shkoi përtej çështjes para saj, që ta miratojë veprimin e AKP-së sikur AKP-ja të ishte Autoriteti Ushtrues”.

80. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se Kolegji i Apelit të DHPGJS-së konstatoi si në vijim:

“Nga kjo që është thënë në ankesë, Kolegji i Ankesave nuk gjen asnjë argument që gjykata të ketë tejkaluar limitet e përcaktuara me padi, sepse ajo ka vendosur vetëm me një pikë të dispozitivit - "Padia refuzohet si e pabazuar", dhe asgjë më tepër.

[...]

Kolegji i Ankesave vlerëson se Trupi Gjykses nuk i ka tejkaluar kufizimet e tij dhe nuk e ka rënduar paditësin, sepse ai është dashur të vlerësojë nëse paditësi i ka dhënë arsye AKP-së për të nxjerrë tërheqjen e aksioneve për të qenë në gjendje që të gjykojë kërkesën e plotë të paditësit për shpalljen të pavlefshme të tërheqjes së aksioneve. Pasi që Trupi Gjykses ka ardhur te përfundimi i drejtë se ka qenë brenda kompetencave të AKP-së për të lëshuar tërheqjen e aksioneve pa e konsultuar PSSP-në apo një tribunal arbitrazhi, ai duhej të vendoste nëse performanca e paditësit e ka bërë të nevojshme tërheqjen e aksioneve. Në të kundërtën, ai nuk, do të mund të kishte mundësi të vendoste nëse tërheqja e aksioneve është lëshuar drejtë dhe në këtë mënyrë padia të jetë e pabazuar apo nëse do të duhej ta shpallte të pavlefshëm me rezultatin ku padia do të ishte e suksesshme”.

81. Së treti, parashtruesi i kërkesës më tej argumenton se, në bazë të Ligjit të ri të AKP-së, Bordi i Drejtorëve i AKP-së mori rolin e Autoritetit Ushtrues dhe si rezultat në mënyrë të njëanshme ndryshoi parametrat e marrëveshjes, duke tërhequr pronësinë e tij mbi Hotelin Grand. Kështu, parashtruesi i kërkesës pretendon se e drejta e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNJ-së, ishin shkelur sepse *"ndërhyrja e ligjvënësit solli një pozicion që ndryshoi statusin e parashtruesit si subjekt të ligjit në marrëdhëniet e tij kontraktuale"*.

82. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se Kolegji i Apelit të DHPGJS-së, në Aktgjykimin e tij, u përgjigj si në vijim:

“Të dyja kushtet janë shfuqizuar me anë të nenit 31 të Ligjit mbi AKP-në. Autoriteti i PSSP-së është transferuar me anë të Ligjit tek Bordi i Drejtorëve i të paditurës .

Është e vërtetë se me anë të nenit 31 të Ligjit mbi AKP-në detyrat dhe të drejtat kontraktuara të palëve, të cilat dalin nga Marrëveshja e Zotimit, kanë ndryshuar. Paditësi e humb rastin që PSSP të mos udhëzojë një tërheqje të aksioneve dhe gjithashtu e humb të drejtën që të hyjë në arbitrazh në lëndën ku PSSP nuk ekziston me apo - siç doli të jetë, nuk ekziston më me kapacitetet ekzekutive të cilat i kishte në kohën e lidhjes së kësaj marrëveshje. Megjithatë, këto humbje nuk janë jo kushtetuese. Ligjvënësi mund të modifikojë marrëdhëniet kontraktuale dhe këtë e bënë shpesh [...]

83. Lidhur me zbatimin e Ligjit për AKP-në nga të dy instancat e DHPGJS-së, Gjykata i referohet praktikës së vet gjyqësore, ku konkludohet se, si pjesë e parimit të sundimit të ligjit dhe bazuar në nenin 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës, “ [...] Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme, si pjesë e Gjyqësorit të Kosovës, ka obligim kushtetues të zbatojë ligjet e miratuara nga Kuvendi i Kosovës” (Shih rastin KI25/10, parashtrues i kërkesës Agjencia Kosovare e Privatizimit, Aktgjykim i 30 marsit 2011, paragrafi 56).
84. Për më tepër, edhe një herë parashtruesi i kërkesës ngre çështjen e ligjshmërisë dhe çështjen e përputhshmërisë së Ligjit të AKP-së me Kushtetutën.
85. Lidhur me çështjen e ligjshmërisë, Gjykata thekson se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmërisë), që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria).
86. Në lidhje me çështjen e përputhshmërisë së Ligjit të AKP-së me Kushtetutën, parashtruesi i kërkesës nuk është palë e autorizuar që të ngre në Gjykatë çështje të tilla që lidhen me përputhshmërinë e ligjeve, kur ato ngrihen në procedurë në një gjykatë.
87. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës pretendon se shkelja e nenit 46 të Kushtetutës dhe e nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së në mënyrë implicite shkakton shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së, sepse “[...] kurrë nuk i kishte pasur faktet për të cilat ishte ankuar, fakte që lidhen me pronën e tij që ishte hetuar me forcë, në mënyrë të njëanshme dhe gjyqësisht të paligjshme”.
88. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi nuk ka paraqitur ndonjë fakt apo argument bindës se si dhe pse “[...] faktet që lidhen me pronën e tij ishin hetuar me forcë, në mënyrë të njëanshme dhe të paligjshme”.
89. Në përfundim, bazuar në atë që u tha më sipër, Gjykata konkludon se parashtruesi i kërkesës nuk i ka dëshmuar pretendimet e tij për shkelje të parimit të të drejtave të tij për barazi para ligjit, për mbrojtje të pronës dhe për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, prandaj kërkesa është e papranueshme si qartazi e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

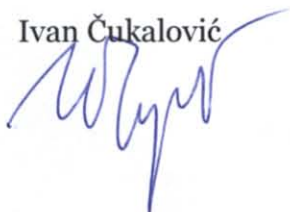
Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 36 (1) dhe (2), (b) dhe (d) të Rregullores së punës, më 28 gusht 2015, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

